

Η Ιστορία της Ελληνικής Σημαίας

- Στις 27 του Οκτώβρη, παραμονή της επετείου του ΟΧΙ, γιορτάζεται και τιμάται η Ελληνική σημαία . Η πρώτη Ελληνική σημαία με το λευκό σταυρό σε γαλανό φόντο, σχεδιάστηκε, υφάνθηκε, ευλογήθηκε και υψώθηκε στην Μονή Ευαγγελίστριας στη Σκιάθο το 1807. Σ' αυτή ο μοναχός Νήφωνας όρκισε τους οπλαρχηγούς, Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, Ανδρέα Μιαούλη, Παπαθύμιο Βλαχάβα, Γιάννη Σταθά, Νικοτσάρα, τον Σκιαθίτη διδάσκαλο του Γένους Επιφάνιο - Στέφανο Δημητριάδη και πολλούς άλλους, μετά από μεγάλη σύσκεψη που έκαναν στο Μοναστήρι της Ευαγγελιστρίας για να καταστρώσουν το σχέδιο δράσης τους.
- Η ελληνική σημαία με την επίσημη μορφή της οποίας καθορίστηκε το 1822 από το Σύνταγμα της Επιδάουρου, είχε σταυρό, ως σύμβολο της ορθοδοξίας.
- Η σημαία αυτή, αποτελούσε την επίσημη Ελληνική σημαία έως το 1978 (Η Επίσημη Σημαία του Ελληνικού κράτους. Καθιερώθηκε με νόμο στις 21-12-1978.) , οπότε και υιοθετήθηκε η "ναυτική", αυτή με τις οριζόντιες λευκές και γαλάζιες γραμμές.
- Το ριγωτό πρότυπο επιλέχτηκε λόγω της ομοιότητάς του με την κυματιστή θάλασσα που περιβάλλει τις ακτές της Ελλάδας.
- Η εκδοχή του λευκού σταυρού μέσα σε κυανό πλαίσιο χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα παράλληλα με την πιο διαδεδομένη μορφή με τις ρίγες .
- (άλλη εκδοχή) Από το 1832 έως το 1974 η μπλε σημαία με τον κεντρικό απλό λευκό σταυρό χρησιμοποιούνταν στο εσωτερικό της χώρας και η σημερινή σημαία, με το σταυρό πάνω αριστερά και τις ρίγες, χρησιμοποιούνταν στο εξωτερικό

Τα χρώματα της σημαίας, γαλάζιο και λευκό, συμβολίζουν το γαλάζιο της Ελληνικής θάλασσας και το λευκό των αφρισμένων κυμάτων.

Οι οριζόντιες γραμμές είναι 9, όσες και οι συλλαβές του συνθήματος της Ελληνικής Επανάστασης, "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ".

Ο λευκός σταυρός συμβολίζει την αφοσίωση των Ελλήνων στην Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη, καθώς και τη συμβολή της Εκκλησίας στο σχηματισμό του σύγχρονου Ελληνικού Κράτους.

Νόμος 851 (ΦΕΚ Α΄ 233 από 21/22.12.1978)

Η Εθνική Σημαία της Ελλάδος αποτελείται από εννέα ίσου πλάτους οριζόντιες, παράλληλες γραμμές, πέντε κυανές και τέσσερις λευκές, σε διαδοχή, έτσι ώστε η πρώτη και η τελευταία να είναι κυανές. Στο πάνω αριστερό τμήμα σχηματίζεται ένα κυανό τετράγωνο που καταλαμβάνει τις πέντε πρώτες γραμμές, μέσα στο οποίο υπάρχει λευκός σταυρός. Η σημαία αναρτάται πάνω σε λευκό κοντό στη κορυφή του οποίου υπάρχει (σε συγκεκριμένες περιπτώσεις) λευκός σταυρός.

Ο τύπος και τα χρώματα (κυανό και λευκό) της εθνικής σημαίας καθιερώθηκαν τον Ιανουάριο του 1822 στην Α΄ Εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου. Στις 15 Μαρτίου του ίδιου χρόνου το Εκτελεστικό Σώμα (Κυβέρνηση), που είχε αναλάβει την προσωρινή διοίκηση της Ελλάδας, όρισε με το Διάταγμα 540 τρεις τύπους σημαίων : μια σημαία ξηράς και δυο θαλάσσης, μια για το πολεμικό και μια για το εμπορικό ναυτικό.

Η σημαία της ξηράς είχε σχήμα τετράγωνο, κυανό και έφερε έναν λευκό σταυρό που κάλυπτε όλη της την επιφάνεια. Οι σημαίες της θαλάσσης είχαν την ίδια μορφή που διαθέτει η σημερινή εθνική σημαία. Μοναδική διαφορά στη σημαία του εμπορικού ναυτικού ήταν η αντιστροφή των χρωμάτων (κυανό αντί λευκού) στη θέση του σταυρού. Η σημαία των εμπορικών πλοίων εξομοιώθηκε με εκείνη των πολεμικών το 1828, όταν αναγνωρίστηκε ότι τα εμπορικά πλοία είχαν λάβει μέρος στον αγώνα ως πολεμικά.

Η εθνική σημαία τροποποιήθηκε έκτοτε αρκετές φορές, κυρίως ως συνέπεια των πολιτειακών μεταβολών, χωρίς όμως να μεταβληθεί ριζικά. Το 1833 προστέθηκε στις σημαίες του στρατού ξηράς και του πολεμικού ναυτικού ο βαυαρικός θυρεός ο οποίος διατηρήθηκε μέχρι την ανατροπή του Όθωνα τον Οκτώβριο του 1862. Με την άφιξη του Γεωργίου Α΄ το 1863 περιελήφθη στις σημαίες των ανωτέρω σωμάτων το στέμμα το οποίο παρέμεινε μέχρι τη μεταπολίτευση του 1924.

Από το 1864 η σημαία για τα τάγματα Πεζικού αποτελείτο από μεταξωτό ύφασμα που έφερε τριγύρω χρυσά κρόσια και στο κέντρο του λευκού σταυρού την εικόνα του προστάτη της, Αγίου Γεωργίου.

Οι πολεμικές σημαίες που ισχύουν σήμερα είναι για το ναυτικό η εθνική σημαία, και για το στρατό ξηράς και την πολεμική αεροπορία ο τύπος της ορθογώνιας κυανής με το λευκό σταυρό που εκτείνεται μέχρι τις πλευρές της χωρίζοντάς την σε τέσσερα ίσα τμήματα. Στο κέντρο του σταυρού, η σημαία του στρατού ξηράς φέρει την εικόνα του Αγίου Γεωργίου, η δε σημαία της αεροπορίας την εικόνα του Αρχάγγελου Μιχαήλ.

- Σε όλους τους αγώνες του Έθνους, οι Έλληνες πολέμησαν και υπερασπίστηκαν με τη ζωή τους το ιερό αυτό σύμβολο.
- Μπορεί κανείς να ξεχάσει το γενναίο σημαιοφόρο που σκοτώθηκε από εχθρικά πυρά, τη στιγμή που έστηνε την ελληνική σημαία στην κορυφή του Μπιζανίου το 1912 . Στη μάχη που ακολούθησε, σκοτώθηκαν δέκα στρατιώτες για να μην πέσει η σημαία στα χέρια του εχθρού. Στο τέλος ο λοχίας, που είχε απομείνει, όρμησε στο ύψωμα, αγκάλιασε τη σημαία, κατρακύλησε αιμόφυρτος στην πλαγιά και όταν έφθασε στο διοικητή του τάγματος, στάθηκε όρθιος χαιρέτησε και ανάφερε στο διοικητή. "Κύριε διοικητά, έχω την τιμή να σας παραδώσω τη σημαία". Και έπεσε νεκρός.
- Η Ιστορία μας είναι γεμάτη από τέτοια περιστατικά αυτοθυσίας για την προστασία της σημαίας μας. Πρόσφατο παράδειγμα, τα γεγονότα στη Δερύνεια το 1996 όταν ο Σολωμού έγινε ο ίδιος σημαία και θυσιάστηκε για τα ίδια ιδανικά τα οποία συμβολίζει η γαλανόλευκη.